

בס"ד ד' חשון ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 16:29
צאת השבת - 17:19
רבנו תם - 17:54
שעון חורף - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שבע עשרה - עלון מס' 839
@ ביום שני בערב תאריך ז' חשון מתחילין לומר
"ברך עלינו". (יהי רצון שהשנה תהיה גשומה)
@ בשבת הבאה יא' חשון הילולת רחל אימנו ע"ה.
@ ביום שני בערב מתחילים "ברכת הלבנה".

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות

כפטידין: "דני עקרה"
(ישעיה נד')

פרשת ז'ח

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בבית הכנסת "אוהל-מועד"

ו"יזכר ז'ח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת"
במילה בנים יש טעם אתנח לרמוז לילדים שמביאים
נחת לאדם ע"י שלומדים תורה ובפרט לאחר פטירתו.
זהו "את שם" = שעושה לו שם טוב בעולם הבא ע"י
התורה שלומד. "את חם" = רמז למ"ח קנינים של
התורה. "ואת יפת" = מלשון מלך ביופי, ותלמידי
חכמים נקראים מלכים.
@ "כי אותך ראיתי צדיק" (ז' א)
לפי ה"ספורנו" מדגיש כאן הכתוב לנח "כי אותך"
דהיינו אותך בלבד "ראיתי צדיק" אבל לא ראיתי את
ביתך צדיקים ומה שנאמר "בא אתה וכל ביתך" תדע
שרק בשבילך ובזכותך בלבד הם ניצלים.
@ "כי מלאה הארץ חמס מפניהם" (ו, יג)
למה מלאה הארץ חמס? מ"פניהם", בגלל פני הדור -
המנהיגים, שהם בעצמם השחיתו את דרכם, שדדו,
חמסו ועשו כל תועבה, ובזה שימשו דוגמא להמונים.
@ "ותשחת הארץ לפני האלוקים" (ו, יא)
בני דור המבול הקדימו את "הארץ", "הארציות",
לפני האלוקים - לפני הרוחניות. הם עשו את
הארציות עיקר ואת הקדושה טפל. (המגיד ממזריטש)
@ "ויכלא הגשם"
כתוב בתורה שתי פעמים הלשון "ויכלא". "ויכלא
הגשם", "ויכלא העם מהביא בתרומת המשכן", רמז
שאם ח"ו אין גשם דהיינו ויכלא הגשם, הוא בגלל
ויכלא העם מהביא - שלא נותנים צדקה.
@ "פרו ורבו..."
פירוש מעניין נוסף על דרך הרמז, הוא שמניין
האיברים של האיש הוא רמ"ח (248) ושל האשה רנ"ב
(252), וביחד זה יוצא 500 כמניין "פרו ורבו".

מלבי"ם הפרשה:
@ בנין התיבה לקראת המבול והצלחתו של נח
ומשפחתו.
@ הקב"ה כורת ברית עם נח ע"י קשת בענן.
@ תולדות נח ובניו לאחר המבול.
@ בניית המגדל ופיזורם של בני נח על פני כל העולם.
@ פירוט עשרה דורות מנח עד אברהם.
@ "אלה תולדות ז'ח, ז'ח איש צדיק המים היה
בדורותיו"
איזו מידה נעלית יותר, 'צדיק' או 'תמים'? הווי
אומר ש'תמים', חשוב יותר, והא ראייה: אם יש
שתי חלות, אחת גדולה אבל פרוסה, ואילו השנייה
קטנה ושלמה, מברכים על השלימה. נמצא
שלתמימות ערך וחשיבות גדולים יותר. (החוזה מלובלין)
@ "איש צדיק המים" (ו, ט)
צדיק משמעותו הוא בין אדם לשמים, ורשע הוא
להיפך. אבל "צדיק תמים", משמעו שהוא צדיק גם
בין אדם לחברו. (העמק דבר) ורבי משה פינשטיין,
בידרש משה" אומר: הקדימה התורה את התואר
"איש" לפני "צדיק תמים", כי לפני שאדם הולך
להיות צדיק תמים, עליו להיות קודם לכל איש. מי
שאינו איש - אי אפשר לו להיות צדיק תמים.
@ "עלה זית טרף בפיה" (ח' - י"א)
אומר אני שזך היה (רש"י).
אומר רבי אייזל חריף בדרך צחות, כי היונה חזרה
לעת ערב עם עלה זית בפיה, א"כ לא יכלה היונה
להוציא הגנה מפיה כל היום, ולא יתכן אצל נקבה
שיעבור עליה כל היום בשתיקה.
@ "ותשחת הארץ לפני האלוקים" (ו, יא)
רק לפני האלוקים היה זה נחשב לחטא. ואילו בפני
הבריות ובעיני החברה היה הכל כשורה... הציבור לא
ראה בכך עוון...
@ "ארבעים יום וארבעים לילה" (ז, ד)
מדוע ארבעים יום? לפי שלא קיימו את התורה
שניתנה למשה בארבעים יום, ששהה במרום ולפי
שעברו על גזל, גזל בגימטריא ארבעים. ועוד כתוב
שקלקלו את ארבע קצוות העולם שנבראו בעשרה
מאמרות - ארבע פעמים י' היינו ארבעים.

פינת הניבים והפתגמים
זכות אבות = יחס מיוחד שאדם זוכה לו
בזכות הוריו או מוצאו.
דוגמה: בחור הישיבה הצעיר, שטעה בהקנת
הסוגיה בגמרא, לא ינזף על-ידי ראש הישיבה, כיוון
שזכות אבות עומדת לו - אביו היה פועל רב בולט
בישיבה.
מקור: וכל העמלים עם הצבור יהיו עמלים עמהם
לשם שמים, שזכות אבותם מסיעתם [פרקי אבות
פרק שני, משנה ב'].

הסידור ממשל מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://ladaat.info/> <http://www.hidush.co.il/>

היין הזלזול והכבוד

"ויחל נח איש האדמה, ויטע כרם" (בראשית ט', כ'). בקריאה ראשונה אנו מבחינים שאין הפסוק מדווח רק על נטיעת הכרם. הכתוב משמיע לנו, למעשה, שני נושאים בשש מילים אלו. המדרש הבחין במשמעותו הנסתרת של הפסוק ומעיר: "עשה עצמו חולין, שהיה לו לעסוק תחילה בנטיעה אחרת" (רש"י ע"פ המדרש). אין כל רע, חלילה, בנטיעת כרם. אולם התמקדותו של נח בתחילת פעולתו המיוחדת בעולם דווקא בנטיעה זו והעדפתה על פני האחרות, הצביעה על נטיות נסתרות בנפשו. נקודת החולין שבליבו, היא זו שדחפה אותו אל היין. היין קורא את האדם אל ההתפרקות, אל השכחה העצמית ואל ההתחמקות מן האחריות המוסרית למעשיו. הכוסייה הראשונה בהחלט טהורה ותמימה היא, אולם בכוחה לגרור כוסיות רבות בעקבותיה. מיד בצאתו מן התיבה נמשך נח אל הכרם ואל היין עד כי: "וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהל" (שם, כ"א).

היין העביר אותו על דעתו והוא התגלה בביזיון לעיני כל. (הרב משה גרילק, "פרשה ופירשה")

"בניד בשחילי זחיס" - חינוך

מתכננים את השגרה יחד

במסגרת המטרות לחינוך נכון, תציבו עוגנים במהלך היום ותראו איך כל המשפחה בוחרת לשתף פעולה. דוגמאות לעוגנים כאלה: שעת שינה קבועה, שעת ארוחת ערב משפחתית משותפת, זמן מוגדר למשחקים ולהכנת השיעורים, שלבי התעוררות בבוקר, כדי שכולם יוכלו לצאת מהבית בזמן, בלי לשכוח שום דבר ובמצב רוח מעולה. כמובן, בכל שלב חשוב לערב את כל בני המשפחה בהחלטות ובשינויים. אפשר לעבוד ברמה של תכנון שבועי (ימי חוגים, ימי בילוי עם חברים), אבל אפשר לחשוב גם על תכנון שנתי. אפשר לחשוב גם על התמודדות עם אתגרים - דברים שלא הלכו כל כך טוב בשנה שעברה ואפשר לשפר אותם השנה: לפעמים רוצים לקרב בין האחים, להוסיף שיעורים פרטיים או חוג חדש לאחד הילדים. לפעמים נרצה לשנות את זמן האיכות של הילדים, להגביל או לנתב אותו לכיוונים מעשירים יותר.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל"

מסדר בלויין בל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרצה "יחזק יוסף שלישי"

בבית הכנסת "אוהל מועד"

בשעה 20:30 השיעור יוקרן

על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים

סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לנשים

פרשה ופירשה

אפרים ושמחה דידי

שיזכו לרפואה שלימה ובפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה לשנים רבות וזיווג הון עד השנה למנשה

רפואה שלימה

לטובה כללית

בת ביבי מנב"ת

הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב

אבריה ושס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. שתחזור לאיתנה ולרפואת בעלה ניסים בן מרים

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת יח"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה ליצחק ורינת יעקובי ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

ליאיר וזהבית כהן

לרגל הולדת הבת

יח"ר שתגדל כאימותנו

הקדושות שרה רבקה

רחל ולאח, תזכו

לחופתה שתצליח

בכל דרכיה ומעשיה

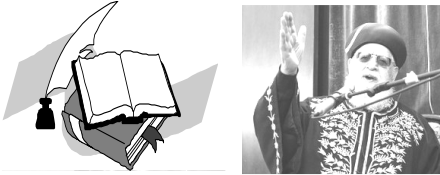
וברכה והצלחה

ליצחק ורינת יעקובי

ולמשפחת כהן

פרכות ואחולות

לי

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות "ברך עלינו"

א. לימודה - לעולם יסדיר אדם את תפילתו הנאמרת לפרקים (אחת לשלושים יום או יותר) ואחר כך יתפלל, ועל כן קודם ערבית של ליל ז' במרחשון יעניין בברכת "ברך עלינו", ובתפלה עצמה יאמרה מתוך הסידור (עיין ר"ה דף ל"ה ועיין שו"ע ק) ולדעת הרמ"א אם מתפלל מתוך סידור אין צריך להכין.

ב. זמנה - אין אומרים "ברך עלינו" אלא מיום ז' במרחשון בארץ ישראל, כיוון שחז"ל רצו לתת לאלו שעלו לירושלים בימי סוכות זמן לחזור לבתייהם ללא גשמים (שו"ע ק"ז ס' א). ואומרים עד מנחה של ערב פסח ועד בכלל.

ג. טעה בחורף - אם בימות הגשמים, אחרי ז' במרחשון אמר "ברכנו" ולא ביקש גשם, אין בקשתו שלמה, וצריך לחזור ולבקש גשם. (והוא הדין אחר התקופה, בחו"ל) אם נזכר קודם שסיים את תפילתו - יכול לבקש גשם גם במקומות אחרים.

ד. אם נזכר בתוך אמירת "ברכנו" - יעצור ויתחיל ברכת "ברך עלינו".

ה. אם אמר "ברוך אתה" ועוד לא הזכיר שם ה' - ימתין כדי הילוך ד' אמות (שתי שניות) ויחזור לתחילת "ברך עלינו" (יש אומרים שאין צריך לחזור לראש הברכה אלא יאמר במקום "ותן טל ומטר לברכה" ויחתום, וטוב לעשות כסברה ראשונה).

ו. אם נזכר לאחר שאמר "ברוך אתה ה'" של סיום הברכה - יסיים "למדני חוקיך" ויחזור ל"ברכנו" (ועיין כה"ח קי"ד ס"ק כ"ח, שלמי ציבור דף קי"ז).

ז. אם נזכר אחרי שסיים את ברכת "ברכנו" ולפני שהתחיל "תקע בשופר" יאמר במקום "ותן טל ומטר לברכה" וימשיך "תקע בשופר". (עיין ראבי"ה המוזכר באורך בבי"י סי' קי"ד לאפוקי סברת ר' יונה, וכן פסק בא"ח בשלח אות ח"י) וטוב לחזור ולומר "ותן טל ומטר לברכה" גם בשומע תפילה (ועיין באה"ל סי' קי"ד ד"ה: "בלא חתימה"). ולדעת המשנה ברורה עדיף לומר ב"שמע קולנו" מאשר לפני "תקע".

ח. אם נזכר אחרי שהתחיל "תקע בשופר" - ימשיך עד "שומע תפילה" ושם יאמר "ותן טל ומטר לברכה. כי אתה שומע תפילה כל פה וכו'". (ועיין ברכ"י אות ט').

ט. אם נזכר אחרי שאמר "ברוך אתה ה'", יסיים "למדני חוקיך", ויאמר "ותן טל ומטר לברכה, כי אתה שומע תפילה".

י. אם נזכר אחרי שסיים ברכת "שומע תפילה" ולפני שהתחיל ברכת "רצה" - יאמר שם "ותן טל ומטר לברכה". אם נזכר אחרי שהתחיל ברכת "רצה", - עוצר במקום שנזכר וחוזר לברכת השנים ומתחיל "ברך עלינו" וממשיך על הסדר.

יא. אם חזר בטעות ל"שמע קולנו", במקום ל"ברך עלינו" וביקש שם על הגשמים וסיים תפילתו, יכוין לצאת ידי חובה בחזרת ש"ץ מתחילה ועד סוף, או שיחזור להתפלל ויאמר שהוא מתנה שאם אינו צריך לחזור הרי תפלתו זו יתישב בתורת נדבה.

יב. איך חוזרים להתפלל - יחיד שחוזר לתחילת התפילה אינו חוזר לומר "ה' שפתי תפתח וכו'" כיון שכבר הוא בתפילה. (בא"ח ש"ש ויקרא י"ב).

יג. ש"ץ שטעה בתפילת לחש ולא שאל טל ומטר, יכול לסמוך על תפילת החזרה ואין צריך להתפלל פעם נוספת בלחש (עיין שו"ע סי' קכ"ד סעי' ב' ולחונים עליו).

יד. תשעים פעם - אם מסופק אם אמר "ברכנו" או "ברך עלינו" תוך שלושים יום - חוזר. אבל אם אמר תשעים פעם "רופא חולי עמו ישראל", "ברך עלינו" ואח"כ הסתפק - אינו חוזר.

מכל מלמד השכלתי

מי הוא העוף המיוחד הנמצא בתיבת נח

נח ובניו טיפלו בחיות שלקח איתו נח לתיבה והאכילו אותן. במשך הזמן הבחין נח בעוף מוזר בשם **אורשינא**, שאינו דורש לאכול כלל. כשפנה אליו נח ושאלו מדוע אינו דורש את מזונו, השיב לו העוף כי הוא רואה את הטרדה שבחלוקת האוכל לשאר החיות ואינו רוצה להטריח. בירך נח את אותו עוף שלא ימות לעולם. רש"י, באותו מקור תלמודי בסנהדרין, מסביר שהעוף המדובר, **אורשינא**, הוא "עוף החול" המפורסם שאינו מת לעולם. גם במדרש בראשית רבה (יט) מוזכר עוף החול בהקשר לפירוש הפסוק הלקוח מספר איוב (כט) והמצוטט גם בגמרא בסנהדרין, ואומר: "עם קני אגוע וכחול ארבה ימים". וכך לשון המדרש: עוף ושמו חול, ולא נקנסה עליו מיתה, שלא טעם מעץ הדעת ולסוף אלף שנה מתחדש וחוזר לנערותו.

מדוע הדגים לא מתו במבול?

"מכל אשר בחרבה מתו" (ז, כב) רש"י כאן לומד מזה שהדגים לא מתו במבול. טעם הדבר ההוא, **שהם לא חטאו**. נראה שהטעם לכך שהם לא חטאו, ורק בעלי החיים שביבשה חטאו, הוא זה: הכל מתחיל בזה שהאדמה חטאה בכך שבמקום "עץ פרי עושה פרי", הוציאה "עץ עושה פרי" (בראשית רבה פרשה ה, ט). בעלי החיים והאדם נבראו מן הארץ והם קיבלו ממנה את הזוהמה של החטא שלה כרמוז בפסוק "כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ" (ו, יא).

לעומת זאת, הדגים נבראו מן המים, כמו שכתוב "ישרצו המים שרץ נפש חיה" (א, כ), ולכן לא קיבלו מזוהמת הארץ, ולכן הם לא חטאו.

העובדה שהדגים לא מתו יכולה לשמש תשובה לשאלה, מדוע ה' העניש את האנושות אז במבול מים ולא בדרך אחרת, כגון במהפכת אש וגופרית כמו שעשה לסדום ועמורה, או בדרך אחרת?

התשובה היא, שה' רצה שהדגים לא ימותו, ומבול אינו הורג דגים.

זאת ועוד: ה' הביא מבול מים, כדי להראות ליצורי היבשה שהדגים אינם נענשים מפני שלא חטאו, וזה מוכיח שהחטא אינו דבר הכרחי, ואם כן גם הם היו יכולים להישמר מחטא, והם נענשים על שלא נמנעו מהחטא.

סיבה נוספת שה' הביא דוקא מבול, היא **שיש למים כח לטהר, בטבילה**.

" ואבותינו סיפרו לנו "

הרב ישאיר לי את הטפול בענין". הוא הלך למלך. כשהגיע לשער הארמון אמר שרצונו להפגש עם המלך בדחיפות. שאלוהו: "מי אתה שאתה רוצה להפגש עם המלך?" אמר להם: "בקשר לנברשת שנגנבה". הכניסוהו למלך. אמר האיש למלך: "אדוני המלך, אני לקחתי את הנברשת".

"אתה לקחת?!" או שמא מתכוון אתה להיות קרבן של כל היהודים?"

"לא, זה אני שלקחתי את הנברשת, ואם המלך רוצה, יכול הוא לשלוח שליחים ולבדוק מתחת למיטתי, שם מונחים שני מטילי זהב שהותכו מהנברשת. במטיל השלישי כבר רכשתי נעלים לילדים ואוכל לחג".

"אתה יודע שהתחייבת בנפשך?"

"איני סבור שהתחייבתי בנפשי. אספר למלך בדיוק את כל הסיפור, דברים כהוייתם, אבל לשם כך נצרך אני שיבואו לכאן כל ראשי הכמורה: הכומר והבישוף, הארכיבישוף והחשמן - כולם!"

המלך הסכים, וכך, כשכל 'מכובדי' הנצרות והמלך בראשם מקשיבים לכל מילה, פתח האיש וסיפר את סיפורו: "אני, לא עליכם, ירדתי מנכסיי, ומצבי היה קשה מנשוא. כל הזמן אני מתפלל לאלוקים שלו 'ולא עזר לי', פעם אתפלל לאלהים שלכם אולי הוא יעזור... הרי לא יעלה על הדעת שרוב העם מתפללים אליו והוא סתם כלום... אפילו אם נחשוב שרוב העם טיפשים, אבל הכמרים ודאי אינם טיפשים!... ואפילו אם כן, המלך ודאי אינו טיפש, ואם המלך מתפלל אליו - הוא בטח אלהים טוב... אמרתי לעצמי: אכנס פעם אחת לכנסייה ואראה כיצד יפול דברי". אומר לכם את האמת, כשנכנסתי לכנסייה וראיתי כזה פאר והדר, הכל עשוי זהב, ובפרט הפסל בעצמו והאש לפניו... כל כך התרגשתי עד שהתחלתי לבכות, לא יכולתי לדבר כלום. בכיתי ובכיתי, והאלהים שלכם יש לו 'לב זהב', אמר לי: 'בני, אל תבכה'... כששמעתי שהוא מדבר אלי, לבי נמס. התמוגגתי מרוב דמעות... כשראה האלהים שלכם שאני בוכה, אמר לי בנימה רכה: 'בני, אני יודע, חסר לך כסף, קח לך את הנברשת'. אני שמעתי זאת והזדעזעתי. אמרתי לו: 'איך אני יכול לעשות לך דבר כזה, ליטול ממך את הנברשת שהוצבה כאן לכבודך'. מה אומר לכם, האלהים שלכם לא רק שהוא בעל 'לב זהב', הוא גם איש ביצוע. כשראה שאיני זז, ירד בעצמו מהבמה שלו, לקח את הסולם, טיפס למעלה ותלש את המנורה מן התקרה, באומרו: 'הנה, קח לך'..."

"זהו". סיים היהודים, "כך היה המעשה, ועתה, עשו עמי כהבנתכם, אם ברצונכם להרוג אותי - הרגוני!" הכומר והארכיבישוף החליפו מבטים. בקשו סליחה מהמלך ויצאו לרגע החוצה. אמר הכומר לארכיבישוף: "מה נעשה אתו? בינינו, הכל שטויות, אבל אם הוא אומר שלא להים שלו יש לב טוב, מה יכולים אנו לומר, שאין לו לב? אין ברירה מוכרחים לומר שדבריו אמת", והארכיבישוף הסכים. נכנסו ואמרו לו: "טוב, אם הוא נתן לך - אתה משוחרר, הכל שלך..."

מספר ה'בן איש חי: יהודי אחד ירד מנכסיו ונעשה עני מרוד. הגיע ערב חג ומצבו החומרי היה קשה מנשוא: אוכל לא היה בבית כבר שבועיים ולכן החליט שאין לו חשק יותר לחיות. אך הרי אסור לאדם לשלוח יד בנפשו. אמר לעצמו: אצא למדבר, שם יתפסוני שודדים ויהרגוני.

אחרי כן נמלך בדעתו וחשב: לשם מה לו לצאת למדבר, מי אמר שיתפסו אותו שודדים? ואם תמצי לומר שיתפסוהו שודדים, מי אמר שיהרגוהו, שמא ימכרוהו לעבד ואז יהיו לו חיים יותר קשים! במקום זה החליט ללכת לרובע הנוצרי. הנוצרים הרי ידועים ב'אהבת ישראל' שלהם, וודאי יהרגוהו. יצא לרובע הנוצרי, הסתובב ברחובותיו הלך ושוב במשך שעות, אבל אף אחד לא שם לב אליו. אמר: אם כך, אכנס לכנסייה, שם נמצא הכומר, וכשיראה אותי יחשוב שבאתי לגנוב את הלחם הטמא שלהם - עבירה שענשה מיתה, וכך אגשים את תקוותי... הוא נכנס לכנסייה, אך אף אחד לא היה שם. חשב לעצמו: אכנס פנימה, היכן שעומד הפסל בכבודו ובעצמו, שם בודאי נמצא הכומר, ואז... נכנס פנימה, ובתחילה אחזה בו התפעלות מהפאר ומההדר. הוא נעמד נרעש כולו, כשלנגד עיניו מתנוצצים הפסל והנברשות העשויות זהב. כשראה שגם שם הכומר איננו, חשב אולי אקים רעש ואז יגיע הכומר, נטל סולם, טיפס, תלש את הנברשת מהתקרה וירד. אך שום דבר לא קרה, ואז חשב היהודי: אם הנברשת בידי - והכומר לא נמצא, אם כן בא לציון גואל... הוריד את החליפה, כיסה בה את הנברשת ורץ הביתה (כמובן, אדם זה פעל שלא על פי ההלכה שאוסרת להנות מעבודה זרה וממשמשיה).

כשהגיע לרובע היהודי, נגש לטפל בענין הנברשת. היה בקהילה צורף שאמר לו שיעשה מהנברשת ארבעה מטילי זהב, אחד מתוכם נתן לו בשכרו ואת השלושה הנותרים הטמין מתחת למיטתו. למחרת בבוקר, כשהגיע הכומר לכנסייה, חשכו עיניו: נברשת אחת חסרה! מה עושים? רץ למלך לספר שהיתה גניבה בכנסייה, והמלך הורה להקים ועדת חקירה. הכומר הרגיש שכסאו מתנדנד, כי בעצם חובת השמירה מוטלת עליו. הוא בא אל המלך ואמר: ברור לי שהגנב יהודי, כי גוי לא יגנוב מהאלהים שלו. יש לקרוא לרב היהודים ולהודיעו כי אם תוך שבוע לא תושב הנברשת למקומה, יגורשו כל היהודים מהעיר, ואת עשרת נכבדי הקהילה יתלו בסיכר המרכזית. וכך אכן עשה המלך. כששמע הרב את הדברים, כינס את כל היהודים והודיע שהשנה במקום חג יוכרז על צום ותענית צבור. מיודענו הגנב שמע גם הוא את הדברים. נגש אל הרב ואמר: אין צורך לצום ולהתענות, אני גנבתי את הנברשת".

"מה, באמת?!" השתומם הרב.

"כן", ענה היהודי, "הרב יכול לבדוק מתחת למיטתי ולראות את מטילי הזהב. אבל אל דאגה,